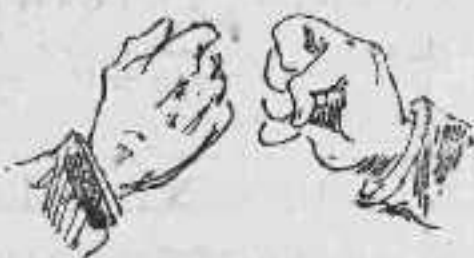

γράφομεν εἶνε καὶ αὐτὰ ρεκλάμα. ὑποπίπτοντες εἰς τὸ πάθημα τοῦ Ὁιδίου, ὅστις ὠρκίζετο δι' ἐνὸς στίχου ἀκουσίον πρὸς τὸν πατέρα του ὅτι δὲν θέλει πλέον στιχουργήσει. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε δυνατόν, διότι μόνον τὸ κοινὸν ἤθελεν ἐκ τούτου ζημιωθῇ. Διὸ τὸ λέγομεν μετὰ παρρησίας: εἶνε τὸ Ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Χ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Καὶ δύναται καθεὶς νὰ βεβαιωθῇ ἐμπράκτως, χωρὶς νὰ σπιννευθῇ ἀπὸ τὰ σκόπιμα σφαλίσματα περὶ τῆς θαυμαστῆς εὐφυΐας τοῦ μικροῦ Τάκη καὶ τῆς προώρου μαθήσεως τοῦ ἐλαχίστου Νίκου.

Μαῦρος Τάτος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀχελώου:

«Οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ βεβαίως θὰ φανῶσιν ἐπιεικεῖς καὶ γενναῖοι καὶ δὲν θὰ δυσφορήσωσι καθ' ἡμῶν ἀναγκινώσκοντες ἐν τῷ «Ἀχελῷ» ἐνίοτε κατὰ τὰς κρίσεις ἡμῶν περιστάσεις μόνον τὰ ἀτομικὰ μας καὶ οἰκογενειακά μας καὶ θὰ σπεύσωσι βεβαίως νὰ μᾶς ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των καθ' ὅσον ἐκτός ὅτι θέλει νὰ πληρωθῇ ὁ καλὸς τυπογράφος μας, ἀπαιτοῦνται καὶ ἔξοδα δικαστικά, ἀπαιτεῖται νὰ πληρωθῶσιν οἱ δικηγόροι, δικαστικοὶ κλητῆρες κ. λ. π.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἀφίκετο ὁ φίλος τοῦ Δάμονος καὶ Φαντείου φοιτητῆς τῆς νομικῆς Β. Π. ὃν θερμῶς παρακαλῶ ἵνα τὸν διδάξῃ διότι μὲ ἐκεῖνο τὸ «οὐ» οὐ μᾶς φοβίζει».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

(Ἀνταπόκρισις ἐξ Ἀγρινίου). «Χθὲς ἐξῆλθον πεζῇ εἰς περίπαιον ὁ Δήμαρχός μας μετὰ τοῦ γραμματέως Ζ. Δικολάβου».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Σὲ βλέπω χαρούμενο πουλί—γοργὰ νὰ τρέχῃς νὰ πετᾷς μονάχο σου ἐδῶ κ' ἐκεῖ—καὶ κελαδῶν νὰ μὴ γελάς Ἀγαπῶ ν' ἀκούω τὴν φωνή σου—ὅταν κελαδῇς ἔστω κι' ἂν τέρπεις τὴν ψυχὴν σου—ὅπου καὶ ἂν σταθῇς»

Ἐκ τοῦ Σουλῶτος:

«Χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ προεξοφλητὴς Δασκαλόπουλος συναλλασσόμενος μετὰ τινος συνταξιούχου ἔπεσαν ἐκ τοῦ θυλακίου του δραχμαὶ τετρακόσιαι».

Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Θεσσαλίας:

«Ἡ ὠρίμανσις δυστυχῶς τοῦ σίτου ἔνεκα τῶν δροσερῶν

καιρῶν καὶ τῶν συχνῶν βροχῶν, βαίνει βραδέως καὶ ὁ τρυγητὸς αὐτοῦ θὰ βραδύνῃ περὶ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς συνήθους ἐποχῆς».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἀλλὰ καὶ ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ ἐξησφαλίσθη, διότι ἡ ἐπάρματος λίθας δὲν ἐφύσησε οὔτε θὰ φυσήσῃ καὶ ἂν θὰ φυσήσῃ καὶ ἀργὰ θὰ ἦναι καὶ ἀνίσχυρος ὡς ἐκ τῆς νωπότητος τοῦ ἐδάφους. Καὶ ἡ σπορὰ τῶν ὀψίμων φαίνεται ἐπιτυχὴς πρὸ πάντων δὲ τοῦ καπνοῦ, ὥστε καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα σχετικὴ εὐπορία θὰ κυριαρχήσῃ εἰς τὸν τόπον καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τοῖς δυστυχοῖς φορολογουμένοις ἵνα νὰ πληρώσωσι τοὺς δυσδαστάκτους αὐτῶν φόρους».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Εἴθε ὁ θεὸς μας ὁ καλὸς καὶ ἡ μοῖρα Παναγία νὰ σοῦ χάρισῃ Μέλπω μου, ὅλη τὴν εὐδαιμονίαν ὅπου ζητάει ἡ γυνὴ στοῦ γάμου τὴν γλυκαδὰ εἰς τὸν ἀγνωστον αὐτόν, τοῦ βίου τῆς Κριαδᾶς».

Ἐκ τοῦ Μεσσηνιακοῦ Λαοῦ:

«Ἀμα τῇ εἰδήσει τῆς ἀφίξεώς του ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμῶν εὐθύμως παρεσκευάσεν τὰ τῆς ὑποδοχῆς πέμψας πολίτας πρὸς προϋπάντησιν μετὰ πολλῶν διαφόρων φανῶν καὶ φώτων καὶ λίχν ἐυγλωττῶς δι' ὕψους ρητορικοῦ καὶ στάσεως ἀναλόγου πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ προσεφώνησεν αὐτῷ ὃν ἠκολούθει ἀπειρον πλῆθος ζητωκραυγάζον ὅτι ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν αἰσθάνεται ἐγκάρδιον χαρὰν ὑπεδεξαμένη τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἔθνους...»

Ρεπουχχίτη

ΒΙΒΛΙΑ

ΛΟΓΟΙ Γεωργίου Καραμήτσα, πρωτάρεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτος 1886—87. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξετυπώθη ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀριστος τόμος περιλαμβάνων τὰ κατὰ τὴν πρωτανείαν τοῦ διαπρεποῦς παρ' ἡμῖν καθηγητοῦ κ. Καραμήτσα. Ἐν τῷ πολυσελίδῳ τούτῳ τόμῳ ἐκτός τῶν δύο λόγων, οὓς ἐξεφώνησεν ὁ ἑγκριτὸς ἐπιστήμων παραλαμβάνων καὶ παραδίδων τὴν πρωτανείαν, βλέπει τις καὶ κατάλογον ὄλων τῶν μέχρι τοῦ 1887 ἐπιστημόνων, οἵτινες ἐξῆλθον τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιος κ. Μηνᾶς Λαμουδάπουλος δὲν ἀφίνει ἔτος, καθ' ὃ νὰ μὴ ἐκδώσῃ εἴτε διδακτικόν, εἴτε ἄλλο τι βιβλίον. Δὲν παρῆλθον ὀλίγοι μῆνες, ἀφ' οὗτο ἐξέδοτο Γεωγραφίαν ἐκταταμένην καὶ χρήσιμον παντὶ, καὶ ἥδη ἐδημοσίευσεν νέαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῆς πρώτης καὶ ἐκ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συγγραμμάτων, βεβαίως καὶ τὸ εἰρημένον βιβλίον ἐπαισητὸν κενὸν προώριστα νὰ πληρώσῃ.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ἐξεδόθη τὸ φυλλάδιον μηνὸς Ἰουνίου πλήρες ἐκλεκτῶν σχεδίων.

ΤΟ ΑΣΤΥ συνιστᾷ ΤΟ ΑΣΤΥ

δηλαδὴ τὸ νέον παγωτὸν τοῦ κ. Γιαννάκη. Δὲν εἶνε ἐκ τῶν συνήθων παγωτῶν, ἀλλὰ... δὲν σᾶς λέγομεν τίποτε διὰ νὰ σπεύσητε σήμερον νὰ τὸ ἀπολαύσητε. Ὅσοι καίονται ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ θὰ δροσίζωνται πάλιν ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ. Εἶνε μέθοδος ὁμοιοπαθητικῇ.